

ме проводи до корпусния командръ да му доложѣ, че без подкрѣпление не ще можемъ се удържати!

— Азъ му за всичко вече доложихъ! отговори Дер-
жински, — подкрѣпление иде, а прочее вървете и вий.

— А пътя за Габрово не е ли още отрѣзанъ? Попитъ
Анучинъ.

Азъ успокоихъ негово превъсходителство и си трѣгнахъ. На една верста отъ града натикнахъ се на стрѣлковата бригада. На чело на 1-ия баталионъ, наедно съ командира и върви нашия Яновичъ (втория проводенъ ординарецъ отъ Столѣтова). Палатката на генерала Радецки и бивуакъ на шабъ му разположени близъ до мѣстото, дѣто срѣщнахъ стрѣлците до самия пътъ. Въ момента, когато азъ стигнахъ до генерала, той пропускаше по край себе си и поздравляваше Пластунския баталионъ. Като скочихъ отъ коня и хвърлихъ на ка-
зака ремнитѣ, приближихъ се къмъ генерала и му доложихъ това, за което бѣхъ проводенъ.

— Защо, нема е толкозъ злѣ! — Обърна се къмъ менъ
Радецки.

— Злѣ, ваше превъсходителство! Тоя е третия денъ
както войската почти нищо не яде, патроне дотрайватъ, а турците ни заобикалятъ отъ всичкитѣ страни.

— Подкрѣпление трѣгна! — Отговори Радецки. — Какъ
ти се струва, до довечера ще ли се одържѣтъ?

— Готовъ съмъ да подпишѣ че ще се одържимъ ваше
превъсходителство, отговорихъ на генерала.

— Като е тѣй врьшайте се назадъ и доложите на
генерала Столѣтова, че стрѣлцитѣ идѣтъ, а слѣдъ тѣхъ и азъ съ шаба си.

При мене се дотѣтра тукъ и генералъ Драгомировъ, а
слѣдъ него и началника на артиллерията отъ 8 я корпусъ,
отъ свитата на Негово Височество генералъ майоръ Евреиновъ,
който се особено интересуваше отъ положението на работитѣ
на Шибка. Азъ си извадихъ сабята, начъртахъ му на пѣсѣва
расположението на нашитѣ и неприятелскитѣ позиции и на
кѣсо изложихъ вървежа на работата.